

papers de Salamanca

tacats de sang!

papers de la dignitat, papers per al record, papers per la memòria, **salamanca blood papers**, papers per un futur, papers per no oblidar, papers per la llibertat, papers per la història, papers espoliats, papers que demanen justícia, papers tacats de sang!

Comissió de la Dignitat

Logotipo de la Comissió de la Dignitat

Salvador

Josep Cruanyes * / Advocat i membre del secretariat de la Comissió de la Dignitat

Notícia publicada al diari AVUI, pàgina 25. Dijous, 8 de gener del 2009

Salvador Puig Antich va lluitar per la llibertat, diu la pel·lícula *Salvador*. Hi estem d'acord. També és el cas de moltes persones com en Puig Pidemunt, en Massana, en Quico Sabater, en Faceries o els cinc darrers afusellats pel franquisme el 27 de setembre de 1975, que van morir a mans de la policia franquista o per consells de guerra sumaríssims. Això, però, no és el que deu pensar el govern de l'Estat, que amb el decret 1790/2008, de 3 de novembre, que desplega la llei de la memòria històrica, ha

exclòs els qui van lluitar contra el franquisme en la lluita armada. Per això priva els familiars dels antifranquistes morts per la repressió, com ara els de Puig Antich i tants d'altres, de rebre la indemnització i el reconeixement. Els ha exclòs perquè, diguem-ho clar, els considera "*bandidos*", "*terroristas*", com els anomenaven els franquistes quan els condemnaven a mort. En el cas de Salvador, en un consell de guerra sense cap garantia en el qual van fer desaparèixer proves. No és estrany que el fiscal Herrero Tejedor -fill d'un notori franquista i avui representant del govern- s'oposés a la revisió del procés, que es va denegar l'any passat.

ENS SEMBLA MOLT GREU AQUESTA SITUACIÓ, i més quan el senyor Zapatero diu que "*es bueno que el franquismo haya caído en el olvido de la memoria colectiva de la sociedad española*". Els fets demostren que el govern de l'Estat fa grans esforços per oblidar i això explica que el policia torturador Melitón Manzanos rebi millor tracte que en Salvador. L'Estat va indemnitzar la família de Manzanos perquè va morir en un atemptat, i després, a més, el va condecorar. L'Associació Catalana pels Drets Humans

va presentar un recurs contra la condecoració, entenent que era injustificable donar una condecoració democràtica a un torturador de la Brigada Político-Social. L'Audiència Nacional va rebutjar-lo i, referint-se a la llei d'amnistia de 1977, va argumentar-ho dient que no podia excloure "*a quienes no tuvieron la fortuna de vivir la recuperación de las libertades*", ja que "*no existen razones que permitan afirmar que, de haber sobrevivido al régimen anterior, no hubieran asumido aquellos valores* [els valors democràtics]". Paraules certament reveladores.

EL DECRET ESTABLEIX QUE ELS QUE VAN MORIR a mans d'aquests torturadors o dels ignominiosos consells de guerra sumaríssims no tenen dret a aquesta consideració ni a ser recordats com a antifranquistes. La reconciliació, pel que es veu, només val entre franquistes.

FA DUES LEGISLATURES SALVADOR PUIG ANTICH va ser honorat al Parlament, que va demanar l'anul·lació del seu consell de guerra. Ara el govern del senyor Rodríguez Zapatero ens demostra que l'amnistia del 1977 no val per a tots, ni és una eina de reconciliació, ja que n'exclou els mateixos lluitadors antifranquistes. Amb aquest decret està fent bona aquella afirmació de l'amnistiament ministre franquista Rodolfo Martín Villa, que deia allò de "*lo nuestro fueron errores y lo de los otros crímenes*". Es confirma que ha acabat essent una llei de punt final per exculpar Fraga, Martín Villa, Eduardo Quintela, Polo o els germans Creix per les tortures i crims contra la humanitat que van cometre.

Carles de Miguel

EL GOVERN DE L'ESTAT NO POT PASSAR PER ALT el requeriment que li ha fet el Comitè de Drets Humans de l'ONU exigint-li la derogació de la llei d'amnistia de

1977 "per garantir el reconeixement de la imprescriptibilitat dels crims de lesa humanitat" que aquesta encobreix. I el senyor Zapatero no pot oblidar què va representar la dictadura franquista. Mantenir la memòria històrica és la base necessària per tenir uns sòlids principis d'ètica democràtica en països que, com els nostre, han sortit d'una llarga i cruenta dictadura feixista. Que tingui clar el govern Zapatero que està jugant amb l'ou de la serp. Angela Merkel sap prou bé que no es pot permetre oblidar els crims del nazisme. Haurem de seguir lluitant pel reconeixement i la memòria de les víctimes del franquisme que, com Salvador Puig Antich, van lluitar per la llibertat.

** L'article també el signa Toni Strubell, membre del secretariat de la Comissió de la Dignitat.*